לא פגעו בו קנאין מהו אינשייה רב לגמריה, מלמד שאקריהו לרב כהנא בחלמיה °בגדה יהודה ותועבה נֶעֱשְׂתָה בישראל ובירושלים כִּי חִלֵּל יהודה קֹדֶשׁ ה' אשר אָהֵב וּבָעַל בת אֵל נֵכָר" אתא א"ל הכי אקריון אדכריה רב לגמריה: בגדה יהודה זו עבודת כוכבים כדכתיב °[כן] בָּגְדָתַם בי בית ישראל נאום ה' ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים זו שפיכות דמים כדכתיב °וְגַם מִשְׁכַּב זכור וכן הוא אומר °ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא" כי חלל יהודה קדש ה' זו זונה וכן הוא אומר °לא (*יהיה קדש) ובעל בת אל נכר זה הבא על הכותית "וכתיב °וַיִּבְרַח ה' לַאֲיִשׁ אשר יַעְשֶׂנָּה עֵר וְעוֹנֶה (*מאהלי) יעקב ומגיש מנחה לה' צבאות א"ר חייא בר אבויה °כל הבא על הכותית כאילו מתחתן בעבודת כוכבים דכתיב "ובעל בת אל נכר" וכי בת יש לו לאל נכר אלא זה הבא על הכותית *ואי"ר חייא בר אבויה כתוב על גלגלתו של יהויקים "את ועוד אחרת" וקינו דרבי פרידא אשכח ההוא גולגלתא דהות שדיא בשערי ירושלים והוה כתוב עילויה "את ועוד אחרת" קברה והדר נבוג, קברה והדר נבוג, אמר האי גולגלתא של יהויקים דכתיב ביה °קְבוֹרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָרוֹב וְהָשְׁלֵךְ מֻחְלָאָה לְשַׁעֲרֵי ירושלים" אמר "מלכא הוא ולאו אורח ארעא לבויי, שקלה כרכה בשיראי ואותביה בספטא, אתאי דביתהו חזיתה, נפקת, אמרה להו לשיבבתהא, אמרי לה "האי דאיתתא כמייתא היא דלא קא מנשי לה" שגרתא לתנורא וקלתה, כי אתא אמר: הייט דכתיב עילויה "את ועוד אחרת". *כי אתא רב דימי אמר בית דינו של חשמונאי גזרו: הבא על הכותית חייב עליה משום נשג"א כי אתא רבין אמר °משום נשג"א: נדה שפחה גויה זונה אבל *משום אישות לית להו, ואבד *נשיותו ודאי לא מיפקרי. א"ר חסדא °הבא לימלך אין מורין לו, איתמר נמי אמר רבה בר בר חנה א"ר יותנן הבא לימלך אין מורין לו ולא עוד אלא שאם פירש זמרי והרגו פנחס, נהרג עליו, נהפך זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא °ויאמר משה אל שופטי ישראל וגו', הלך שבטו של שמעון אצל זמרי בן סלוא אמרו לו הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק, מה עשה, עמד וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כזבי, אמר לה השמיעי לי, אמרה לו "בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמעי אלא לגדול שבהם" אמר לה אף הוא נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי לבטן, תפשה בבלוריתה והביאה אצל משה, אמר לו "בן עמרם זו אסורה או מותרת, ואם תאמר אסורה, בת יתרו מי התירה לך, נתעלמה ממנו הלכה, נעו כולם בבכיה והיינו דכתיב °והמה בוכים פתח אהל מועד" וכתיב °וַיַּרְא פנחס בן אלעזר" אמר "ראה מעשה ונזכר הלכה, אמר לו "אחי-אבי אבא: לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני *הבועל את כותית קנאין פוגעין בו" אמר "לו *"קריינא דאיגרתא אימא ליהוי פרונקא" ושמואל אמר ראה *שאין °חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה' "כל מקום ששיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב, רבי יוסף אמר ר"א ראה שבא מלאך והשחית בעם שנאמר °ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש, שלף שננה והניחה באונקלו והיה נישען

נשג"ז. זונה לא הוה כהן: **ואידך** נמי סבר מקרי: ולא מחייבי מיתה זונה הכא ס"ל מהא דתנן פרק הבא על יבמתו (יבמות פה: ושם) לין זונה ולא גיורת ומשוחררת וכ"ם כותית וי"ל דכיון דכתיב זונה לא יקח לא מחייב מיתה זונה ולא חלל הוא כן יש כה ליקחין כגון גיורת דתפסי קידושי לכל כותית לא ועוד מצמע קרא דתייבי בהיות דכתיב לישראל ותסירה לכהן לתפוקי כותית דתסורה לתרוייהו ומיהו קשה דבפרק כל החסורין (תמורה כט. ושם) קתמר דכל כהן הבא על כותית לוקה עליה משום זונה מדלורייתא ודוחק הוא לתוקמי שמעתא דהכא כתייבי ועוד קשה דבפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עה:) פליגי רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן ואפי' לרבי שמעון לא שרי אלא בנתגיירה פחותה מבת שש שנראו בתוליה בישראל לכל כותית לא ולוקה לפרש דכך שמעתא דמשומרת שלא נבעלה ואפילו הינה משומרת לא לקי מדלורייתא מספיקא לכל ודלמי בעולה לוקה מדלורייתא כרבא בתמורה והיינו דקדושין דף ע"ג דתסורה לאו משום זונה מיפסיד הלא גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי פרק בתרא דקידושין דת"ר יעקב בר לידי בשם רבי יהושע בן לוי מעשה במשפחה בדרום שהיו קורין עליה ערשור ושלח רבי לתת ר' רומטס לבודקה ומצא שבתגיירה פחותה מבת ג' שנים ויום אחד והכשירה רבי להכותה רב הושעיה אמר כרבי שמעון הכשירה ת"ר יוחן מפו בה בשם רב הלכה כרבי יוחנן ולד בוגרת כשר שהיא בלא תעשה וכל מכח עשה והוא לאכה בכתוליה יקח ולא בוגרת כל לא תעשה הכא מכח עשה עשה הוא ולכתוביה כי אם בתולה מעמיו ולא ניורת כל לא תעשה הכא מכלל עשה עשה משמע מהתם בהדיא דליכא מלקות והולכך חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות ומיהו סוגיא דיין משמע דתעודת דיבוגל' משום זונה דמייתי לה בפ' הבא על יבמתו *ובעי למפשט מינה דלכה כר"ש ודחי שלמי התם הוחיל ואינסב לינסב דהא רב ורבי יוחנן דלמרי בוגרת ומוכח עץ לא יפא והם בשם אחרים פנחס

היוצא בו מלמד שהוא מחלל את עצמו ומטמא לכל המתים שבעולם: **ואל יצא** מלמד שאם יצא חייב מיתה שנאמר °ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים: **ואל יחלל** מלמד שאם חילל פסול לעבודה שנאמר °ולא יחללו את מקדשי: **את מקדש אלהיו** אלו בני אהרן שנקראו קדושים שנאמר °קדושים יהיו לאלהיהם: **כי נזר שמן משחת אלהיו עליו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **אני ה'** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **ואשה בתולים** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **יקח** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **אלמנה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **וגרושה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **חללה זונה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **את אלה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **לא יקח** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **כי אם בתולה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **מעמיו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **יחלל זרעו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **בעמיו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **כי אני ה' מקדשו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול:

ויקח ויקם מלמד שסנהדרין שהיו יושבים ודנין לפניהם קם את כל רשע ואמרי' בפר' ד' (נעיל לה:) חלק להם בתי דינין לדונם דיני נפשות על עון פעור: **שלף שננה** שלף הכריז שכרשם הטן של רומח: **מולקלי** מלטש נשטן

מעשה ונזכר הלכה, אמר לו: "אחי-אבי אבא: לא כך לימדתני ברדתך מהר סיני *הבועל את כותית קנאין פוגעין בו" אמר "לו *"קריינא דאיגרתא אימא ליהוי פרונקא" ושמואל אמר ראה *שאין °חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה' "כל מקום ששיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב, רבי יוסף אמר ר"א ראה שבא מלאך והשחית בעם שנאמר °ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש, שלף שננה והניחה באונקלו והיה נישען

מקום זונה אלא אם כן יש כה ליקחין כגון גיורת דתפסי קידושי לכל כותית לא ועוד מצמע קרא דתייבי בהיות דכתיב לישראל ותסירה לכהן לתפוקי כותית דתסורה לתרוייהו ומיהו קשה דבפרק כל החסורין (תמורה כט. ושם) קתמר דכל כהן הבא על כותית לוקה עליה משום זונה מדלורייתא ודוחק הוא לתוקמי שמעתא דהכא כתייבי ועוד קשה דבפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עה:) פליגי רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן ואפי' לרבי שמעון לא שרי אלא בנתגיירה פחותה מבת שש שנראו בתוליה בישראל לכל כותית לא ולוקה לפרש דכך שמעתא דמשומרת שלא נבעלה ואפילו הינה משומרת לא לקי מדלורייתא מספיקא לכל ודלמי בעולה לוקה מדלורייתא כרבא בתמורה והיינו דקדושין דף ע"ג דתסורה לאו משום זונה מיפסיד הלא גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי פרק בתרא דקידושין דת"ר יעקב בר לידי בשם רבי יהושע בן לוי מעשה במשפחה בדרום שהיו קורין עליה ערשור ושלח רבי לתת ר' רומטס לבודקה ומצא שבתגיירה פחותה מבת ג' שנים ויום אחד והכשירה רבי להכותה רב הושעיה אמר כרבי שמעון הכשירה ת"ר יוחן מפו בה בשם רב הלכה כרבי יוחנן ולד בוגרת כשר שהיא בלא תעשה וכל מכח עשה והוא לאכה בכתוליה יקח ולא בוגרת כל לא תעשה הכא מכח עשה עשה הוא ולכתוביה כי אם בתולה מעמיו ולא ניורת כל לא תעשה הכא מכלל עשה עשה משמע מהתם בהדיא דליכא מלקות והולכך חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות ומיהו סוגיא דיין משמע דתעודת דיבוגל' משום זונה דמייתי לה בפ' הבא על יבמתו *ובעי למפשט מינה דלכה כר"ש ודחי שלמי התם הוחיל ואינסב לינסב דהא רב ורבי יוחנן דלמרי בוגרת ומוכח עץ לא יפא והם בשם אחרים פנחס

היוצא בו מלמד שהוא מחלל את עצמו ומטמא לכל המתים שבעולם: **ואל יצא** מלמד שאם יצא חייב מיתה שנאמר °ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים: **ואל יחלל** מלמד שאם חילל פסול לעבודה שנאמר °ולא יחללו את מקדשי: **את מקדש אלהיו** אלו בני אהרן שנקראו קדושים שנאמר °קדושים יהיו לאלהיהם: **כי נזר שמן משחת אלהיו עליו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **אני ה'** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **ואשה בתולים** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **יקח** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **אלמנה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **וגרושה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **חללה זונה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **את אלה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **לא יקח** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **כי אם בתולה** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **מעמיו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **יחלל זרעו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **בעמיו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: **כי אני ה' מקדשו** מלמד שכל מי שנמשח בשמן המשחה ומילא את ידו בכהונה נקרא כהן גדול: